

РЕШЕНИЕ

№ 2101

гр. София, 20.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15 състав, в публично заседание на 05.04.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **8393** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 – 161 от ДОПК .

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], [населено място], представлявано от управителя Д. Х. Х. срещу Ревизионен акт №[ЕИК]/ 26.01.2011 г., издаден от Е. М., главен инспектор по приходите при ТД на НАП - С., потвърден с решение № 1239/ 22.07.2011 г., на директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” С. относно установените задължения по ЗДДС като резултат от отказ да бъде признато право на данъчен кредит по фактури, издадени от [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма].

Оплакванията в жалбата са развити в следните насоки: необоснованост на извода в решение № 1239/ 22.07.2011 г., че РА не се обжалва в частта, касаеща данъчен период м. януари 2010 г., доколкото в производството по чл. 152 - 155 ДОПК е заявено искане за отмяна на акта в частта относно доставчиците [фирма] и [фирма]. По отношение на доставките от първото от тези две дружества се сочи, че след като страните по сделката продавач и купувач са отчели в счетоводството си покупко - продажбата, издадена е фактура, ДДС е начислен, за ревизираното лице възниква право на приспадане на данъчен кредит за платения данък. Подателят на жалбата настоява, че от доставчика са посочени доказателства за придобиване на стоката фланци, а от фактурите на предходните доставчици е видно, че такива са закупени. След като при ревизията не е извършена насрещна проверка на предходните доставчици, изводът, че доставки между [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] не са осъществени, е необоснован. Към възражението срещу РД е приложено извлечение от

главна книга на жалбоподателя, от която е видно за какви последващи доставки е послужила стоката.

По отношение на [фирма] се поддържа, че в рамките на ревизията не са извършени всички действия от значение за обективното установяване на фактическата обстановка. От една страна е констатирано, че доставчикът е ползвал подизпълнители, но е извършена насрещна проверка единствено на [фирма], не и на [фирма] - не са изискани документи, не е изследвано обстоятелството с каква информация относно спорните фактури и назначените на трудов договор лица разполага цитираният търговец. От друга страна са игнорирани доказателства по аргумент, че не са представени в оригинал. Освен това не е изследван въпросът за какво са послужили фланците и ламарината, предмет на спорните доставки, в каквата насока в преписката са приложени товарителници и фактури.

Твърди се в жалбата, че пред решаващия орган са посочени доказателства за счетоводното отразяване на доставките от [фирма] и данните за последващата им реализация, налични в главната книга на жалбоподателя. Несъгласие е изразено и с извода за недоказаност на реалното осъществяване на доставките от [фирма], за които са издадени фактура № 3/ 18.12.2009 г. и № 7/ 28.12.2009 г. с предмет консултации за складови помещения и производствени мощности, проучване на пазара за реализиране на продукцията на [фирма]. Представени са две разработки на извършените проучвания, които не са ценени от екипа.

Искането до съда е за отмяна на акта и за присъждане на разноски.

Ответникът – директорът на Дирекция “Обжалване и управление на изпълнението” /накратко ДОУИ/ С. при ЦУ на НАП, не ангажира становище по съществото на спора.

От фактическа страна се установява:

Със ЗВР № 1005219/ 21.06.2010 г., издадена от М. Р., началник сектор „Ревизии”, Дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., връчена на упълномощено от управителя на [фирма] лице на 05.07.2010г. съобразно чл. 129, ал. 3 ДОПК е възложено извършване на ревизия на дружеството с обхват задълженията по ЗДДС за периодите 01.03.2009 г. - 31.05.2010 г. при срок на приключването ѝ 2 месеца, считано от връчване на ЗВР. Със ЗВР № 1006849/ 13.08.2010 г. на Р. в обхвата на ревизията е включен данъчен период юни 2010 г. Съгласно ЗВР № 1007374/ 31.08.2010 г. на Р. Я., началник сектор „Ревизии”, дирекция „Контрол” при ТД на НАП С. срокът на производството е определен на 01.10.2010 г. Компетентността на издателите на ЗВР произтича от заповед № РД 01 6/ 05.01.2010 г. на директора на ТД на НАП С..

Съставен е ревизионен доклад № 1008260/ 19.11.2010г., връчен на пълномощник на управителя на 25.11.2010 г., в който е констатирано, че през ревизионния период основната дейност на дружеството е търговия с индустриални стоки, производство на метални детайли и изделия, вътреобщностни доставки на метални изделия, които съставляват повече от 80 % от общо осъществените в рамките на дружеството облагаеми доставки. Едноличен собственик на вписаното на 12.01.2009 г. в Търговския регистър [фирма] е Д. Х..

1. Извършена е проверка на [фирма] - доставчик по фактури № 46/ 11.05.2009 г. /ДДС 54,90 лв/ № 127/ 20.08.2009 г. - ДДС 2277,60 лв; № 243/ 18.01.2010 г. ДДС 1100 лв; № 263/10.02.2010 г. ДДС 61,60 лв; № 274/ 03.04.2010г. ДДС 1569,28 лв № 300/ 15.04.2010 г. ДДС 590 лв № 319/ 13.05.2010 г. ДДС 500 лв с предмет изработване на фланци по чертежи, при които са използвани подизпълнителите [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]. Проверка в база данни на НАП показала, че липсва кадрова обезпеченост на

предходните доставчици за извършване на фактурираните услуги, свързани с производство, за което е нужна нарочна квалификация. Освен това А. Б., представляващ доставчика, има същото качество по отношение на значителен брой търговски субекти.

2. От страна на [фирма] са издадени фактурите № 142/ 05.10.2009 г. с предмет доставка на фланци по поръчка ДО 6475 лв и ДДС1295 лв; № 180/ 06.11.2009 г. - доставка на ламарина на стойност 13459,20 лв ДДС 2691,84 лв; № 186/ 12.11.2009 г. - доставка на ламарина на стойност 13337,60 лв и ДДС 2667,52 лв; № 256/ 30.12.2009 г. - ремонт и реконструкция на стойност 16 492,50 лв ДДС 3298,50 и фактура № 6/ 15.04.2009г. доставка на фланци на стойност 3400 лв и ДДС 680 лв. Общо начисленият ДДС възлиза на 10632,86 лв - констатирано е в рамките на насрещната проверка, че адресът на дружеството не е счетоводен офис, а жилище, в което не се съхраняват счетоводни документи. Относими към доставките книжа са представени в офис М. на ТД на НАП С., но сред тях няма търговска кореспонденция. Липсват данни за собствени или наети обекти - помещения за съхранение на продадената стока, нито данни за транспортирането ѝ - пътни листи, товарителници, експедиционни бележки. Касае се за два вида доставки - ремонт и реконструкция и стоки - фланци по поръчка и ламарина. Относно ремонтните дейности освен фактурата други доказателства не са представени, а такива би могло да бъдат договор, количествено стойностни сметки, приемо - предавателни протоколи и съпътстващи документи, въз основа на които да се формира извод относно датата на настъпване на данъчното събитие. Представена е единствено фактура от 28.12.2009 г., издадена от [фирма] за наем на строително скеле при цена от 14 385 лв без ДДС, но поради издаването ѝ след фактуриране на ремонтните дейности от доставчика не е ценена. Наред с изложеното е констатирано, че дружеството няма собствени ДМА - сгради, машини, транспортни средства; нито са приложени договори за наем. Същевременно в оборотната ведомост за периода октомври - декември 2009г. е налице дебитно салдо по сметка 304 стоки в размер на 764 563,99 лв, т. е. има стоки, но няма данни къде се съхраняват.

Извършена е насрещна проверка на [фирма] като доставчик на [фирма], което е deregистрирано по ЗДДС.

3. На 16.09.2010 г. е съставен ПИНП за резултатите от насрещната проверка на [фирма], доставчик на фактури с предмет стоки - различни видове ламарина с общо начислен ДДС 4210,96 лв. Искането за представяне на документи и писмени обяснения е връчено по реда на чл.32 ДОПК. Формиран е извод за недоказаност на реалното осъществяване на доставките. Отказано е право на данъчен кредит по фактура № 86/ 07.01.2010 г. ДДС 1827,80 лв и № 90/ 01.02.2010 г. ДДС 2383,16 лв.

4. [фирма] Въз основа на първичните счетоводни документи и дневници за покупки е констатирано, че РЛ е приспаднало данъчен кредит по фактура № 3/ 18.12.2009 г. с предмет консултации за складови помещения и производствени мощности и № 7/ 28.12.2009 г. с предмет проучване на пазара за реализиране на продукцията, които са на обща стойност 36 000 лв и ДДС 7200 лв. Във връзка с двете фактури от РЛ е представен обзор на тема „Проучване и анализ на предприятията, потенциални потребители на лазерно рязане за районите на С. и Ю. Б.”, представляващи кратки характеристики на изброени в уводната част предприятия в Б., сред които фигурират и такива, които от години не извършват производствена дейност, а друга част са заличени като юридически лица. По отношение на доставчика по двете фактури са извършени проверки в базите данни на НАП, при които е констатирано, че в дружеството няма

назначени лица по трудови правоотношения, въпреки че са фактурирани услуги, чието изпълнение изисква квалифициран персонал. През 2009 година в рамките на дружеството са извършени само 2 покупки от м. декември 2009 г., фактурирани от търговски субект, който от своя страна не е декларирал издадени в полза на [фирма] фактури. При тези данни е прието, че доставчикът не само не е наел служители, но не е ползвал и подизпълнители.

Срещу констатациите в РД са депозиранни подробни възражения, към които са приложени доказателства. По отношение на [фирма] това са справки за хронология по сч см 4532, счетоводни статии, дневници за продажби, справки декларации, фактури за предходни доставки, както и такива за придобиване на стоката фланци, фактури с получател КОНЕКСА Г., Т. С. А., справка за вътреобщностните доставки с получатели двете чуждестранни дружества, бележки за получена стока, международни товарителници. Представено е извлечение от главна книга на РЛ, от която става ясно за какви облагаеми доставки са послужили закупените от [фирма] фланци. Аналогични са възраженията и в частта на доставките на фланци, ламарина и строителна услуга от [фирма]. По отношение на [фирма] те са в насока, че са налице последващи доставки на закупената ламарина, видно от главна книга за съответните периоди. След като предметът на доставките впоследствие е продаден, не може да се твърди, че няма данъчно събитие.

Видно от съдържанието на РА, възраженията не са уважени.

Ревизионният акт е връчен на А. Я. на 09.02.2011 г. и е оспорен по реда на чл. 152 ДОПК на 22.02.2011 г. Сключено е споразумение за продължаване на срока за произнасяне на директора на ДОУИ С.. РА е потвърден с решение № 1239/ 22.07.2011 г., връчено на пълномощника на 29.07.2011 г.

Депозитираната на 08.08.2011 г. жалба срещу потвърдения РА е допустима.

По делото е приета съдебно - техническа експертиза, чието заключение не бе оспорено и което се цени от съда като компетентно изготвено и обосновано. То е изготвено след запознаване с материалите по делото - приемо - предавателен протокол № 76/ 29.12.2009 г. за приемане на замазка 205 кв м, обръщане прозорци 65 м, мазилка 293,4 кв метра, монтаж окачен таван 218 кв метра. При огледа на място вещото лице е констатирало, че производственото хале е изградено между две съществуващи халета с височина около 7 м, с размери около 18 на 12 м с височина около 4 м и покрив от ламарина върху стоманени ферми. На предната и задната фасади с дължина от около 12 м върху зидарията с височина около 2 м е монтирана метална остъклена дограма до тавана. Около монтираната дограма мазилката не е довършена, не е направено „обръщане“ на прозорци. Под дограмата на стените е изпълнена мазилка в задната част вътре и вън 12 м x 2 м, или 48 кв метра; в предната част 2 вътре и вън по 8 м x 2 м, или 32 кв. м, или всичко изпълнената мазилка е 80 кв. метра. Страничните фасади на халето представляват външните фасади на съществуващите халета съответно измазани и обработени. Таванът е оформен с метална конструкция, на която е монтирана топлоизолация, захваната с металната конструкция, което може да се приеме за окачен таван, недовършен с гипскартон или нещо подобно, самата топлоизолация на доста места е провиснала. В обобщение сочи, че извършените дейности по ремонт и реконструкция на производственото хале на жалбоподателя в [населено място], на [улица] замазка 205 кв. метра, обръщане на прозорци - 0,00 м, мазилка 80 кв м монтаж окачен таван топлоизолация 218 кв метра.

Прието е и заключение на ССЕ, което се оспорва от жалбоподателя в писмените

бележки по съществуването на спора само в частта на констатациите относно предходните доставчици на фланци и ламарина. За изготвянето му нещата са използвали единствено материалите по ревизионната преписка. По отношение на [фирма] констатациите на ССЕ са, че 7 - те спорни фактури са осчетоводени от дружеството като доставки на стоки на жалбоподателя по сметка № 411 Клиенти, 702 Продажба на стоки и 453/2 начислен ДДС продажби; отразени в дневниците за продажби по ЗДДС, а фактурите, с които са закупени стоки от поддоставчиците - в дневниците за покупки. Част от фактурите са разплатени по банков път, а две - в брой. По делото няма данни за какъв персонал и техническа обезпеченост са осъществени доставките, нито предходните такива.

Спрямо [фирма] е издаден РА № 1100179/ 28.06.2011 г. с обхват ревизирания период м. април 2010 г., с който са установени задължения по ЗДДС в размер на 495 088,94 лв. Сред констатациите на органа по приходите е отсъствие на данни за заведена счетоводна отчетност. РА № [ЕГН]/ 03.02.2011 г. с обхват ЗДДС за периода 29.12.2008 г. - 28.02.2010 г. се основава на същите констатации за липса на счетоводна отчетност и изобщо на информацията за осъществяваната дейност.

Съгласно ССЕ петте фактури, издадени от [фирма], са включени в дневника за продажби, съответно в този за покупки - издадените от поддоставчиците си. Разплатени са по банков път. Данни за осчетоводяването им по делото не са налични. През процесния период дружеството не разполага с ДМА. Видно от справка от НОИ, в [фирма] са работили 18 лица на трудов договор.

В с. з. на 05.04.2012 г. по делото е приет РА №[ЕИК]/ 22.06.2011г. с обхват задълженията за ДДС за данъчни периоди април - октомври 2009 г., с който е отказано право на данъчен кредит за периодите април и октомври 2009г. по доставки от [фирма].

По отношение на [фирма] в ССЕ са налице аналогични констатации за деклариране на спорните фактури в дневника за продажбите и справката декларация, разплатени са по банков път, начисленият ДДС от продажби е отразен по кредита на сметка № 453/2, но липсват данни за осчетоводяване на фактурите.

Спрямо дружеството е издаден РА № [ЕГН]/16.09.2010 г. с обхват ЗДДС 02.09.2009 г. - 28.02.2010 г., с който поради непредставяне на търговска и счетоводна документация за данъчни периоди м. януари и февруари 2010 г. е отказано право на данъчен кредит по доставки, фактурирани от страна на [фирма], ВДФ Б." ЕООД, [фирма].

Според ССЕ фактурите, издадени от [фирма] касаят извършване на консултации и проучвания по задачи на жалбоподателя, които представляват определен интерес за неговата дейност. Крайният продукт на тази дейност са два писмени доклада, приложени по делото.

По отношение на последващата реализация на стоките нещата са констатирали, че жалбоподателят е получавал доставки на детайл - фланци и профили от ламарина в съответните размери, след което същите са експортирани в Германия с получател фирма КОНЕКСА.

След получаване на доставките на профили от ламарина жалбоподателят е извършвал последваща обработка на тези профили съгласно изискванията на чуждестранен клиент във Ф. - Т. С. А. Тези сделки са оформени със съответните експортни фактури, митнически документи ЧМР, изготвени от спедитора [фирма] на базата на фактурите, издадени от доставчиците на жалбоподателя в Б..

След анализ на договор за наем с [фирма] - наемодател и РЛ като наемател и анекс

към него и фактурата, издадена от страна на [фирма] - № 256/ 30.12.2009 г. и приемо - предавателен протокол от 29.12.2010 г. вещото лице приема, че услугата ремонт и реконструкция е относима към наетото хале.

Спрямо [фирма] е издаден РА № [ЕГН]/ 25.05.2011 г., в който за данъчен период м. декември 2009 г. е установено задължение за ДДС в размер на 21 940 лв, основано на констатацията, че не са представени необходимите доказателства за начисляване на ДДС и реалното изпълнение на фактурираните доставки. При липсата на доказателства, че са извършени облагаеми доставки на основание чл. 85 ЗДДС е прието, че данък се дължи.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Ревизионният акт е издаден от орган по приходите с материална компетентност по смисъла на чл. 118, ал. 2 от ДОПК във връзка с чл. 7, ал.1, т. 4 от Закона за НАП в кръга на определените му правомощия съгласно заповедта за определяне на компетентен орган. Актът отговаря на изискванията на писмена форма и съдържание съгласно чл. 120 от ДОПК. Не се установяват съществени нарушения на процедурата по ДОПК при провеждане на ревизията, които обуславят извод за ограничаване правото на защита на ревизираното лице или да препятстват съдебния контрол за спазване на материалния закон при определяне на задълженията, включени в нейния обхват. Дори да бяха установени по преписката, нередовностите при изпълнение на процедурите по чл. 32 ДОПК не обуславят извод за процесуална незаконосъобразност на акта. В съдебната практика е безспорно възприето разбирането, че нарушения от този характер не опорочават ревизионното производство като цяло. По аргумент от чл. 160 от ДОПК административният съд не може да отмени РА и да върне преписката на приходния орган за отстраняване на процесуални пропуски, а е длъжен в съответствие със събраните по делото доказателства да се произнесе по същество на спора, в случая наличие на основания за отказ да се признае право на данъчен кредит. Съществени нарушения на процесуалните правила са онези, които създават вероятност за неистинност на установените от органа факти. В рамките на настоящето производство на жалбоподателя бе осигурена възможност да установи доводите си, че доставките, във връзка с която са издадени спорните фактури, са реални.

Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка;

Осъществяването на реална облагаема доставка е в основата на правото на данъчен кредит. Динамиката на икономическите процеси, в рамките на които се обективира търговският оборот, препятства дефинирането на абсолютни критерии, при наличието на които действителното осъществяване на дадена доставка може да се приеме за установено по несъмнен начин. Когато се касае за продажба на стоки, се търсят данни за техния произход, съхранение, транспорт, предаване. Когато се касае за доставка на услуги, се търси кадрова и техническа обезпеченост за оказването им, или проследяват се фактите, чрез които би следвало да се обективира продажбата на стоките/услугите, но в контекста на конкретна икономическа ситуация – имуществен

статус на ревизирувания субект, данни за извършвана търговска дейност и начина, по който тя е организирана.

Предпоставките за признаване на правото на приспадане на данъчен кредит ще бъдат разгледани по доставчици.

1. [фирма].

Не се спори, че дружеството е издател на седемте фактури, описани във фактичката част от решението, че те са включени в дневниците за продажби за съответните данъчни периоди и в справките - декларации по ЗДДС. От страна на жалбоподателя са посочени и предходните доставчици по отделните спорни фактури - така по фактура № 46/ 11.05.2009 г., издадена от [фирма] това е фактура № 997/ 11.05.2009 г., издадена от [фирма]; по фактура № 127/ 20.08.2009 г. - фактура № 6/ 11.08.2009 г., издадена от [фирма]; по фактура № 319/ 13.05.2010 г. - фактура № 6636/ 14.05.2010 г., издадена от [фирма]; фактура № 300/ 15.04.2010 г. - фактура № 6561/ 15.04.2010 г., издадена от [фирма]; фактура № 274/ 04.03.2010 г. - фактура № 1668/ 04.03.2010 г., издадена от [фирма]; фактура № 263/ 10.02.2010 г. - фактура № 1615/ 15.02.2010 г., издадена от [фирма] и фактура № 243/ 18.01.2010 г. - фактура № 1497/ 18.01.2010 г., издадена от ФИН К." ЕООД.

За установяване последващата реализация на полученото от доставчика [фирма] са представени и фактури № 24/ 22.05.2009 г., издадена на КОНЕКСА - Германия; № 36/ 21.08.2009 г.; № 79/ 19.02.2010 г. № 82/ 12.03.2010 г.; № 82/ 12.03.2010 г., № 90/ 26.04.2010 г. и № 94/ 14.05.2010 г., както и документи, касаещи превоз.

Противоречивите позиции на страните по делото са обективират ли отразените в счетоводството на [фирма] и на РЛ покупко - продажби на стока /фланци реална облагаема доставка от гледище на материалния данъчен закон. Касае се за продажба на родово определени вещи - изделия от метал, предназначени за влагане в строителството, които, видно от фактурите по делото, са индивидуализирани чрез буквени и цифрови параметри /във фактурите, издадени на КОНЕКСА Г. те са определени като свързващи елементи/. Начинът, по който са очертани конкретните продажбени правоотношения - от дружествата [фирма], [фирма] [фирма] и [фирма] продажба на [фирма], респ. от цитираното дружество в полза на жалбоподателя, от [фирма] - на КОНЕКСА Г. предполага ангажиране на данни относно произхода на стоката - респ. проектиране, производство, предаване, транспорт, складиране. Неслучайно на жалбоподателя бе указано, че не сочи доказателства за естеството на производствения процес по проектиране и изработка на фланци, респ. относно това каква техника е необходима за този процес и с какви умения следва да разполагат лицата, заети непосредствено с изработка на тези изделия. По делото не са посочени доказателства кога и къде са предадени отразените във фактурите по брой и вид фланци от доставчика на жалбоподателя, респ. от предходните доставчици - на прекия и изобщо за начина, по който в рамките на РЛ е организирана дейността по осигуряване на предназначения за ВОД в Германия метални изделия. Надлежното отразяване в счетоводните регистри по ЗДДС и последващата реализация на стоките без съмнение представляват съществена индиция за реалността на доставките, във връзка с които са издадени спорните фактури. От друга страна

не бе опровергана констатацията на органа по приходите, издал РА №1100179/ 28.06.2011 г. и РА № 200 1005892/ 03.02.2011 г., че липсват данни за заведена счетоводна отчетност и начина, по който е осъществявана търговската дейност на [фирма]. В изпълнение на доказателствената си задача да установи действителното извършване на спорните доставки жалбоподателят разполагаше с възможност да ангажира данни за кадровата и техническа обезпеченост на всяко от четирите дружества за проектиране и изработка на конкретните видове фланци, описани в издадените в полза на [фирма] фактури за продажбата им, но това не бе сторено. При този анализ се налага изводът, че осъществяването на спорните доставки не е установено.

2. [фирма]

Дружеството е издател на пет фактури, във връзка с които е констатирано от органа по приходите /и от вещото лице, че са включени в дневниците за продажби и справките - декларации за съответните данъчни периоди. Към фактура № 256/ 30.12.2009 г. е приложен приемо - предавателен протокол № 76/ 29.12.2009 г., банково извлечение от ЦКБ АД за плащане на услугата ремонт и реконструкция на хале. Въз основа на заключението на СТЕ, онагледено със снимков материал, съдът приема, че намерилият отражение в търговската и счетоводна документация на жалбоподателя и [фирма] и констатиран на място овеществен труд обективира реална облагаема доставка на услуга. Изводът се подкрепя преди всичко от данните, че през данъчен период м. декември 2009 г. доставчикът разполага с 18 лица /към 15.05.2009 г. са подадени уведомления за приложените по делото трудови договори/, чиято квалификация позволява извършването на фактурираните услуги независимо от обстоятелството, че е съставен протокол за предаване и приемане на обръщане на прозорци 65 м, каквото не е констатирано на място, респ. изпълнена мазилка 239 кв. метра при изработена на място 80 кв. метра /в останалата част отразеното в приемо - предавателния протокол и констатираното на място от вещото лице съвпадат/. Икономическата целесъобразност да се заплати неизвършена услуга не следва да остане в тежест на жалбоподателя - спорът е относно съществуването на право на данъчен кредит.

Изложените съображения не могат да бъдат отнесени към фактури № 180/ 06.11.2009 г. и № 2046/ 06.11.2009 г., издадена от [фирма] /фактура № 53/ 19.11.2009 г., издадена на френското дружество Т. С.А./; фактура №186/ 12.11.2009 г. и № 2070/ 12.11.2009 г., издадена от [фирма] /съответно фактура № 52/ 12.11.2009 г. издадена от РЛ в полза на Т. С.А., Ф./; № 142/ 05.10.2009 г. и № 1937/ 05.10.2009 г., издадена от [фирма] /фактура № 46/ 07.10.2009 г. , издадена на КОНЕКСА Г., Германия и № 6/ 15.04.2009 г. и № 10...0899/ 03.04.2009 г., издадена от ВХ К. ЕООД, съответно № 19/ 17.04.2009 г., издадена от РЛ в полза на германското дружество.

На предходния доставчик [фирма] е извършена насрещна проверка, в рамките на която е установено единствено, че фактурите са включени в дневниците за продажби и в справките - декларации по ЗДДС. По делото е приет РА №[ЕИК]/ 22.06.2011г. с обхват задълженията за ДДС за данъчни периоди април - октомври 2009 г., с който е отказано право на данъчен кредит по доставки от [фирма] за всички ревизирани периоди.

По отношение на доставките на фланци и ламарина се отнасят изцяло съображенията, изложени относно [фирма], че се касае за продажба на родово определени вещи - изделия от метал, предназначени за влагане в строителството, индивидуализирани чрез буквени и цифрови параметри. По делото не са посочени доказателства за проектиране, изработка /включително за лица, притежаващи умения за такава дейност и техника/, предаване, транспорт, складиране. Не става ясно кога и къде са предадени отразените във фактурите по брой и вид фланци от доставчика на жалбоподателя, респ. от предходния доставчик - на прекия. Надлежното отразяване в счетоводните регистри по ЗДДС и доставянето на съответстващи по вид и количество метални изделия в рамките на Европейския съюз без съмнение представляват съществена индичия за реалността на доставките, във връзка с които са издадени спорните фактури. Не бе опровергана констатацията на органа по приходите, издал РА №[ЕИК]/ 22.06.2011г. спрямо [фирма]. Поради това съдът приема, че жалбоподателят не изпълни доказателствената си задача да установи действителното извършване на спорните доставки на стоки.

3. [фирма] е издател на две фактури за доставка на ламарина - съответно № 86/ 07.01.2010 г. с предходен доставчик [фирма] по фактура № 5178/ 07.01.2010 г. и № 90/ 01.02.2010 г. със същия предходен доставчик /фактура № 5292/ 01.02.2010 г./ Според заключението на ССЕ последващата реализация на получената по двете спорни фактури стока е ВОД за френското дружество Т. С. А. - фактури № 62/ 08.01.2010 г. и № 71/ 12.02.2010 г. По отношение на двете спорни фактури е установено, че са декларирани в дневника за продажби, съответно фактурите за покупка - в дневника за покупки, както и в справките - декларации за съответните данъчни периоди, разплатени са по банков път, начисленият ДДС е отразен по кредита на сч см 453/2 начислен ДДС продажби. Наличието на персонал, ДМА, суровини обаче остава неясно, тъй като по делото /а и в ревизионната преписка/ не са посочени данни - извлечения от счетоводни сметки, нито друга търговска и счетоводна документация. Както бе посочено, спрямо дружеството е издаден РА № [ЕГН]/16.09.2010 г. с обхват ЗДДС 02.09.2009 г. - 28.02.2010 г., с който поради непредставяне на търговска и счетоводна документация за данъчни периоди м. януари и февруари 2010 г. е отказано право на данъчен кредит по доставки, фактурирани от страна на [фирма], ВДФ Б." ЕООД, [фирма].

По отношение на разглеждания доставчик се отнасят изцяло изложените по - горе съображения за последваща реализация на ламарината, отразена в спорните фактури. Без конкретни данни за начина, по който се е обективирало продажбеното правоотношение от една страна между ВДФ Б. ЕООД и А. К. ЕООД, а от друга - между доставчика и ревизираното дружество, като индивидуализация на ламарината чрез фактическо предаване, складиране, натоварване, транспорт преди изпращането ѝ за френското дружество - купувач не може да се приеме за установено по несъмнен начин, че двете фактури отразяват настъпили в действителността факти, определени от материалния данъчен закон като данъчно събитие.

4. Относно [фирма]. За разлика от преобладаващия брой фактури, по които е отказано признаване на право на данъчен кредит с оспорения РА, фактури № 3/ 18.12.2009 г. и № 7/ 28.12.2009 г. касаят доставка на услуга - първата е с

предмет консултации за складови помещения и производствени мощности, а втората - проучване на пазара за реализиране на продукцията. За установяване на изпълнението на консултантската и проучвателна услуга е представен Обзор на тема проучване и анализ на предприятията, потенциални потребители на лазерно рязане за районите на С. и Ю. Б..

Според легалното определение на понятието услуга /чл. 8 ЗДДС/ такава е всичко, което има стойност и е различно от стока, от парите в обращение и от чуждестранната валута, използвана като платежно средство. Съгласно чл. 9 ЗДДС доставка на услуга е всяко извършване на услуга, а според чл. 25, ал. 1 от закона данъчно събитие е доставката на услуга, извършена от данъчно задължени по този закон лица.

Консултантската услуга като разновидност на престацията по договор за изработка представлява възмездно предоставяне на интелектуален продукт/ специално знание в определена област от страна на консултанта. Извършването на консултация по даден проблем обикновено налага изготвяне на проучване, събиране, обработка на допълнителна информация. Обичайно резултатът от проучването се представя във формата на писмен доклад.

Жалбоподателят оспорва изводите на екипа, но не коментира констатациите, че Обзорът - проучване и анализ /който не носи достоверна дата/ представлява кратко представяне на стопански субекти, част от които не осъществяват дейност. Той не съдържа онова експертно знание, което е съществен елемент от консултантската услуга, чието естество бе разгледано по - горе.

Действителното извършване на спорните консултантска и проучвателна услуги в договорения вид и обем са обстоятелства, за доказването на които тежест носи жалбоподателят. Той е този, който следва да съобразява как ще доказва изпълнени ли са тези договори и че доставката във връзка с тях са реални. При изложения анализ съдът приема, че „Я. И. ЕООД не изпълни тази своя доказателствена задача.

По тези съображения се налага извод за основателност на оспорването срещу ревизионния акт само в частта му относно отказ да бъде признато право на данъчен кредит в размер на 3298,50 лв по фактура № 256/ 30.12.2009 г., издадена от [фирма]. В частта относно отказ да бъде признато право на данъчен кредит по издадените /включително от цитираното дружество фактури за доставки на стоки - фланци и ламарина и услугите консултации за складови помещения и производствени мощности и проучване на пазара за реализиране на продукцията, жалбата следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора разноски се следват на двете страни съобразно уважената, съответно отхвърлената част от жалбата, но искане за присъждането им заяви само жалбоподателят. От страна на [фирма] такива са направени за заплащане на държавна такса 50 лв и 830 лв депозити за експертизи. Според договор за правна защита и съдействие, сключен между ревизираното дружество и адв. Г. жалбоподателят е поел задължение за заплащане на възнаграждение в размер на 400 лв, но липсват данни то да е изпълнено. Съразмерно на уважената част от жалбата на [фирма] следва да се присъди сумата 102 лв.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по оспорване на [фирма], ЕИК[ЕИК], [населено място], представлявано от управителя Д. Х. Х., Ревизионен акт №[ЕИК]/ 26.01.2011 г., издаден от Е. М., главен инспектор по приходите при ТД на НАП - С., потвърден с решение № 1239/ 22.07.2011 г. на директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” С. в частта относно отказ за право на данъчен кредит в размер на 3298,50 лв по фактура № 256/ 30.12.2009 г., издадена от [фирма].

ОТХВЪРЛЯ оспорването на [фирма], ЕИК[ЕИК], [населено място], представлявано от управителя Д. Х. Х., срещу ревизионен акт №[ЕИК]/ 26.01.2011 г., издаден от Е. М., главен инспектор по приходите при ТД на НАП - С., потвърден с решение № 1239/ 22.07.2011 г., на директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” С. в останалата част.

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” – С. ЦУ на НАП да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], сумата 102 /сто и два/ лева разноси по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: